

תת"ע 331/04/18 - ח'אלד עאקלה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 331-04-18 מדינת ישראל נ' עאקלה
תיק חיצוני: 11115081181

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	ח'אלד עאקלה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 17.4.18 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה מיום 13.8.17 שעניינה נהיגה ברכב מסחרי שמשקלו עולה על 4 טון ואי ציות לתמרור 422 המוצב במקום, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, ונגזר עליו קנס בסך 600 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי המבקש הגיש בקשה להישפט שהתקבלה אך מעולם לא קיבל זימון לדיון. טען כי אי התייצבות המבקש לדיון נבעה מנסיבות שאינן בשליטתו של המבקש. טען כי המבקש לתדהמתו קיבל לאחרונה גזר דין בהיעדר התייצבות. טען כי המבקש לא ביצע העבירה המיוחסת לו וביקש ליתן לו יומו בבית משפט על מנת לטעון טענותיו ולהביא עדים וראיות מטעמו. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש נזק רב ועיוות דין.
4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי בתיק קיים אישור מסירה שחזר בציון "לא נדרש".
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. המבקש אף ציין כי קיבל את גזר הדין בדואר אל כתובת ביתו, ללא קושי.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 16.9.18.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אב תשע"ח, 10 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.